

Fietstocht langs Moorseelse hofsteden

in het kader van het feestjaar 'Moorsele975'

Startdag 21 mei 2022

Kan gereden worden tot eind september.
Deze tocht wordt u eveneens aangeboden via de erfgoedapp
op smartphone.

Deze fietstocht is een realisatie van de werkgroep hofsteden
van de heemkundige kring Wibilinga vzw Moorsele &
Wevelgem.

Fietstocht langs Moorseelse hofsteden

in het kader van het feestjaar 'Moorsele975'

Copyright © 2022

Wibilinga vzw Moorsele & Wevelgem

Auteurs:

Johan Wybaillie

Steven Bels

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

v.u.: Didier Stragier, Goedendagstraat 21, 8560 Wevelgem

1. Sint-Maartensplein = startpunt van de fietstocht

2. Ter Gracht

De historische hoeve "Ter Gracht", de benaming is afkomstig van de heerlijkheid Ter Gracht, was de oudste en vermoedelijk de belangrijkste heerlijkheid te Moorsele. Was eertijds een meervoudig omwalde

hoeve met kasteelmote en was reeds aangeduid op de Ferrariskaart in de tweede helft van de 18e eeuw (1770-1778). Is thans een sterk verbouwde hoeve in een semi-gesloten opstelling met deels bewaarde omwalling ten zuidwesten. Ten oosten vindt men het vrijstaand poortgebouw met ingebouwde wit geschilderde kapel. Deze kapel is toegewijd aan O.-L.-Vrouw van Lourdes. Boven de boogvormige poort, herkent men het wapenschild van de familie De Beer. Bemerkt de bewaarde schampalen voor de poort. Het woonhuis ten oosten is sterk aangepast evenals de schuur ten noordwesten en de stal ten zuiden.

3. De Motte

De historische hoeve genaamd "De Motte" is voor het eerst vermeld en afgebeeld in het landboek van 1724 van de gemeente. De kaart toont twee volumes die loodrecht op de

straat staan afgebeeld. Het woonhuis en schuur vinden we eveneens in de Atlas der Buurtwegen van 1845.

Kadasteronderzoek toont aan dat de schuur achteraan verschillende

malen wordt uitgebreid tussen 1928 en 2001. Is thans een hoeve met losstaande bestanddelen gegroepeerd rond een verhard erf, ten zuiden afgezoomd door een meidoornhaag. Ten westen staat het woonhuis daterend van 1902, dit volgens de mutatieschets van het kadaster van 1907. Ten zuiden staat de 18de eeuwse schuur en ten noorden vindt men nieuwe bedrijfsgebouwen.

4. Den Dansere

Den Dansere was een hoeve en herberg. In het landboek van 1724 staat er: "*een behuysde hofstede ende boomgaert wesende herberghe genaemt Den Dansere*".

De herberg is niet blijven bestaan. In een document

uit 1779 dat nauwkeurig alle herbergen opsomt, is er geen sprake meer van. Den Dansere lag "*langs de straete leedende van Cortryck naer den goede te popere*", weg die langs hofstede Te Popere verder doorliep naar Menen. Dit is de huidige Ter Poperenweg, vroeger in de volksmond "*den properen uitweg*" genoemd. De hoeve was ongeveer 3,5 ha groot.

5. Ter Poperen (M)

De hoeve Ter Popere, waarvan de naam verwijst naar palingvissen, lag deels op Moorsele en deels op Menen en was omwald. De omwalling had een verbinding die uiteindelijk in de

Krommebeek uitmondde. De hoeve staat vermeld in de 16e eeuw als een leen van de heerlijkheid van Ooigem en besloeg 34 bunders. In het landboek van 'Menen buiten' was de pachter ene Pieter Ghesquiere, dit

eind de 17e eeuw. In het landboek van Moorsele opgemaakt in 1724 vinden we reeds een andere pachter nl. Deleu Jan waar de eigenaar ene Roucheu Pieter uit Menen was. Na enige generaties Roucheu en via huwelijk, is het de weduwe Denijs uit Kortrijk die als eigenares in de legger van Popp vermeld staat, dit rond 1850 met nog steeds gronden op Menen en Moorsele, samen een kleine 20 ha.

Daarna volgt Leon Callens als eigenaar rond 1930 en wordt na WO II de hoeve eigendom van Holvoet Gerard, een vlasser uit Marke. Vanaf 1949 is Leroy Arsène, gehuwd met Knockaert Maria, de nieuwe pachter. Anthime Leroy, met zijn echtgenote Mariette Mol, volgt zijn vader op vanaf 1964. Eind de jaren 70 wordt een deel van de gronden onteigend voor de aanleg van de A19 en in 1992 neemt zoon Geert samen met Magda David de uitbating over van zijn vader. Vanaf 1998 wordt de familie Leroy eigenaar van de hoeve. De voornaamste activiteit bestaat uit het houden van melkvee en slachtvee en het bebouwen van de akkers met tarwe, mais, aardappelen en bieten. Ook wordt er met recente werktuigen aan loonwerk voor andere landbouwers gedaan. Na de verwerving van de hoeve wordt er gestart met de bouw van een nieuw woonhuis en krijgen de gebouwen op

de hofstede een volledige make-over om op heden een prachtig geheel te vormen.

6. Ter Marrem

De historische hoeve "Ter Marrem", is voor het eerst vermeld op het einde van de 14de eeuw als leen, in eigendom van de Heer van Komen.

Vanaf de 15de eeuw tot aan de Franse Revolutie, is ze achtereenvolgens eigendom van de familie van der Gracht, de heren Liedekerke, Basta en de Lens. Het was eertijds een volledig omwalde hoeve met thans verdwenen torenpoort en is als dusdanig aangeduid op een plan van Marrem (ca. 1590). Daarna vinden we deze hoeve terug op de kaart van het landboek van 1724, de Ferrariskaart rond 1775 en de Atlas der Buurtwegen van 1845. De thans deels omwalde gebouwen staan in semi-gesloten opstelling rond het erf. Het zuidoostelijke deel van de wal is bewaard gebleven. Het woonhuis staat aan de zuidkant met een vernieuwde gevel doch met een oudere kern met vlechtingen in de oostgevel. Aan de noordzijde staat er een gedateerde stalvleugel "1881" en ten westen, een tweede stalvleugel. De dubbele dwarsschuur aan de zuidkant vertoont vlechtingen in de westgevel. Er is een cichorei-ast bewaard die gebruikt werd voor het wassen van de wortels.

7. 't Kapelriegoed

De hoeve "'t Kapelriegoed" is thans sterk gerenoveerd en was tot voor kort in gebruik als hoefmuseum. De hoeve

bestaat uit bakstenen bestanddelen onder pannen zadeldaken opgesteld rond een deels gekasseid, deels onverhard erf. De volumes aangeduid op de Ferrariskaart (ca. 1775) zijn behouden. De oostelijke oprit is gemarkeerd door een poortgebouw met schamppalen op de hoeken en een natuurstenen wapenschild boven de deur. Ten zuiden ziet u de dubbele dwarsschuur met steunbeer in oostelijke zijgevel. Aan de westkant staat respectievelijk de stal en het vroegere woonhuis, die dienstdeden als museum.

8. Hoeve Van Parys (M)

In het landboek van 1724 van Moorsele staat ene Vuylsteke Ignaes vermeld als eigenaar en uitbater van deze hoeve, groot ongeveer 12 bunders. De hoeve met

haar landerijen ressorteerde toen onder het kapittel van Harelbeke waaraan delen van de opbrengst, de zogenaamde tienden, afgedragen moesten worden. Via de legger van de Popp-kaart uit 1850, komen we te weten dat grootgrondbezitster Theresia Van den Hecke uit Gent de eigenares is. Na enkele overgangen via diverse erfenissen verkoopt Van den Hecke Robert, in 1909, aan ene Rigole Henri uit Edegem. Vanaf 1928 komt Medard Van Parys met zijn vrouw Emilia De Munck op de hoeve nadat hij deze samen met zijn kozijn Richard Hanssens uit Gullegem het jaar ervoor kon aankopen. Medard, geboren te Oostrozebeke, kwam als landbouwer van Meigem bij Deinze. Na de verdeling met zijn kozijn, begon Medard aan de herstellingswerken van de verwaarloosde hoeve die zwaar geleden had tijdens WO I. Vanaf 1939 komt zoon Arsène op 15-jarige leeftijd zijn vader vervoegen en in 1946 huwt hij met Lucienne Birlouet en ze bewonen de hoeve samen met de ouders. In 1948 verhuizen Medard en Emilia naar de

nieuwgebouwde woning naast de hoeve. Deze woning is erna gedurende lange tijd door dochter Yola, gehuwd met architect Ansfried Vande Kerkhove, bewoond geweest. Op de akkers werden er vooral granen, bieten, aardappelen en mais geteeld maar later volgt ook koolzaad, groenten en wat vlas. Daar Arsène geen opvolging kende, schakelde hij over naar melkvee en paste hij de gewassen aan om voer voor deze dieren te telen. In 1980 brak de brucellose ziekte uit in de veestapel en de stallen werden ontruimd. Vanaf 1989 behield hij alleen nog de akkerbouw om in 1993 definitief te stoppen en de gronden te verhuren. In 2005 koopt ene Baelen Maurice uit Menen de hofplaats samen met 3ha grond. Landbouwer Claude Vanneste huurt en beboert de landerijen van zowel Baelen als van de erfgenamen Van Parys, zijnde de zusters Yola en Erna. Intussen zijn de gebouwen op de bestaande funderingen volledig herbouwd en in de grote schuur huist er een zwembad.

9. De Roopoorthoeve

De naam van deze hoeve wordt niet vermeld in het landboek uit 1724 en ook niet in 1780. De beschrijving ervan luidt: *“ een behuysde en bewalde hofstede ende boomgaert, vier partien saylant en wat meersch, met een partie gersynghe aldeen an dander, 4 bunders 975 roen ”.*

In de Atlas der buurtwegen daterende ca. 1845, staat vermeld: *Roopoorthoeve*. K. de Flou, in zijn *Woordenboek der toponymen* spreekt van: *“ eene schoone en welgebouwen hofstede genaemd de Roodepoort, groot 16 h 44 a 10 c ” ...*

10. Ter Walle

De historische hoeve "Ter Walle" was reeds gekend in de 15de eeuw. Het was een omwalde hoeve met losstaande bestanddelen. Ze is aangeduid als "ter Moorseele" op de

Ferrariskaart daterend uit het einde van de achttiende eeuw (1770-1778). Op de Atlas der Buurtwegen van rond 1845 staat ze vermeld als "ferme Enfans Buyse".

De hoeve is thans niet meer in bedrijf en is sterk gerenoveerd en aangepast met een stuk van de omwalling dat bewaard is gebleven aan de westzijde.

11. 't Harelbeeks Goed (M) = dit is de tussenstop tijdens de openingsdag

Is een hoeve met 19de-eeuws uitzicht, aangeduid als omwalde hoeve met losstaande bestanddelen in de Atlas der Buurtwegen van 1845. Is thans, een hoeve met behouden volumes en een deel

omwalling enkel bewaard ten noordwesten.

De zuidelijke oprit is gemarkeerd door bakstenen pijlers. Ten noorden staat het woonhuis met verschillende aangepaste muuropeningen. De stalvleugels, waaronder de westelijke

vleugel is gedateerd met datumsteen "1875". Ten zuiden staat de grote schuur met vlechtingen in de zijgevel. Ten westen ziet men de witgeschilderde stalvleugel met vlechtingen in de zuidelijke gevel. Buiten het erf staat de grote ast.

Aan de erfoprit staat er een kapel met in het boogveld vermeld opschrift: "Als gij hier passeren moet, zeg Maria Weesgegroot".

[De volledige geschiedenis van deze hoeve kan u bekijken op groot scherm in de schuur.](#)

12. Ter Kassei

Op oude kaarten en archiefdocumenten is deze hoeve aangeduid als "ter Cauchie" of "Kasseigoed". De hoeve wordt voor het eerst vermeld in een

pachtcontract van 1530 en was eigendom van de heren van Moorseele en Ter Gracht. De hoeve wordt in 1530 verpacht voor een aanzienlijk bedrag wat wijst op het uitgebreide grondbezit. De hoeve was achtereenvolgens in eigendom van de adellijke families: van der Gracht, de Liedekerke, Basta, de Beer en de Lens. Het wapenschild van de familie de Beer is bewaard in het poortgebouw. Robrecht Frans de Beer, baron van Meulebeke was in 1735 eigenaar geworden van de hoeve, door schenking van Maria Florentia Basta. Naast deze hoeve erfde hij o.m. het kasteel van Moorseele en verschillende heerlijkheden. Door schenking en als gevolg van het kinderloos overlijden van Filips Alexander Jozef de Beer, wordt Jan Jozef Gisleen Ernst de Beer, kanunnik van Harelbeke, de nieuwe eigenaar.

Bij zijn dood in 1780 schenkt hij al zijn bezittingen aan zijn neef Robrecht Maria Alexander Gisleen de Lens. Het was eertijds een volledig omwalde hoeve, voor het eerst afgebeeld op de kaart

horende bij het landboek van Moorsele daterend van 1724 en beschreven als "Behuysde ende bewalde hofve ende boomgaert genaemt het Caulchie goet". Op de Ferrariskaart is ze aangeduid als "'t Cauchier goet" eind de 18e eeuw (1770-1778). En in de Atlas der Buurtwegen van 1845 staat ze weergegeven zonder omwalling. De herkenbare volumes op deze kaart zijn het woonhuis, het bakhuisje en de stalvleugel met poortgebouw. Een deel van de stallen en de schuur werd tijdens de Tweede Wereldoorlog vernield maar later heropgebouwd.

13. Ter Merrie

De geschiedenis van het hof 'Ter Merrie' gaat terug tot in 1446 toen enen Geeraerd van Coyghem eigenaar was. De afbeelding van Sanderus uit 1641 vertoont het kasteel Ter Merrie waarvan deze

hofstede afhing. Ten tijde van het landboek van 1724 ressorteert de hoeve onder het 'Sterfhuys van de Heere van Cuerne' (= Kuerne). In 1780 staat de vader van Marie Cornillie als mede-eigenaar vermeld. Vervolgens, rond 1850, is de eigenares Van de Woestyne Clementia uit Herzele. Aan het begin van de 20ste eeuw vinden we als pachters de familie Verhulst Cyrille en zonen en is de hoeve in handen van Della Faille d'Huyse, een adellijke familie. Daarna kwam Gaston Pottie de hoeve uitbaten tot in 1965 Michel Wyseur de hoeve aankoopt en zijn zoon Frans met zijn echtgenote Marie-Jeanne Calis de uitbating overneemt. Met de heraanleg van de Ledegemstraat, begin de jaren 70, verdwijnt het laatste stuk van de omwalling en worden de ast en de pilasters van de inrijpoort afgebroken. Vanaf 1999 wordt de uitbating van deze hoeve waargenomen door de twee zonen

Wyseur, nl Johan en Dirk, die zich naast veeteelt toespitsen op het telen van prei en de verwerking ervan. Intussen is het woonhuis volledig verbouwd en bemerk ook de Don Bosco-kapel aan het begin van de inrit.

14. Schevels (M)

Rechts zien we de hoeve 'Schevels' en niet 'Schrevels' zoals er verkeerdelijk op het bord staat aan het begin van de inrijweg.

In 1517 is er voor het eerst sprake van deze hoeve. Ze behoorde toen toe, samen met nog enkele hoeven aan Robert de Veel. Robert was een anabaptist en kreeg het al vlug aan de stok met de wereldlijke en kerkelijke vertegenwoordigers. Het duurde dan ook niet lang voor hij vervolgd werd. Nog voor men tot zijn arrestatie kon overgaan, had hij reeds al zijn bezittingen verkocht en was vertrokken richting Duitsland.

Daarna ging deze hoeve over van de ene belangrijke familie naar de andere door verkoop en/of erfenis tot ze in 1922 gekocht werd door Jules Terryn. De hoeve was toen 19 hectare groot.

Bij de aanleg van het vliegveld in 1936, hadden de Terryn's geluk dat ze net buiten de onteigeningen vielen. Hierdoor kon de boerderij verder uitgebaut worden.

In 1940 werd de hoeve bezet door de Duitsers die, in 1945 bij hun aftocht, alles dynamiteerden. De ravage was enorm. Na de oorlog werd de hofstede met vereende krachten terug opgebouwd en de bedrijvigheid heropgestart.

In 2008 stopte de familie Terryn met de uitbating van de hoeve. De landerijen en hoevegebouwen werden verkocht. Op heden huisvest deze hoeve een paarden-trainingscentrum en een honden- en poezenpension.

15. Buxem (M)

We staan hier voor de inrijlaan van de hoeve 'Buxem' of ook 'het groot hof' genoemd. Men noemde dit 'het groot hof' omdat eertijds deze hoeve deel uit maakte van een heerlijkheid die het grootste deel van het

noorden van Moorsele besloeg maar ook nog 16 hectare in Sint-Eloois-Winkel.

Hoe deze hoeve aan de naam 'Buxem' komt, weten we niet. Wat we wel weten is dat het een zeer oude hoeve is. De eerste schriftelijke aanduiding vinden we in 1339 waarbij een zekere de Briseteste eigenaar is. Via verkoop en erfenissen kwam deze hoeve in verschillende adellijke families terecht waaronder vander Gracht, van Liedekerke, de Basta, de Beer, de Lens en d'Alegambe om er maar enkele te noemen.

Het was deze laatste die in 1853 de hoeve verkocht aan Joseph Danneels. Net voor de Eerste Wereldoorlog werd Jules Goethals uit Kortrijk de eigenaar. De familie Vanooteghem was en bleef pachter van de hoeve.

Met de aanleg van het vliegveld in 1936 verloor de hoeve het grootse deel van zijn akkers. Kort erna brak de Tweede Wereldoorlog uit waarbij de hoeve opgeëist werd en bij de terugtrekking van de Duitsers gedeeltelijk vernietigd werd.

In 1956 kwam Camiel Verhulst als pachter op de hoeve. In 2014 werden de gronden en hoeve verkocht en stopte alle landbouwbedrijvigheid.

16. Oosthove

Zogenaamde 'Oosthove' of 't Goed te Wulfsdamme' is genaamd naar de nabijgelegen Wulfsdambeek. Deze historische hoeve is

aangeduid op de Ferrariskaart eind 18e eeuw en in de Atlas der Buurtwegen van 1844. Volgens archiefstukken verkochten Rogier van Brochghem en Margriet van Oosthoven in 1236 "hun leen... Oosthove gelegen in de prochie van Ledegem" aan de cisterciënzerinnenabdij van Moorsele die later "den cloostere vanden ghuldenberghe" te Wevelgem werd. Het landboek van Ledegem (1735-1736) bevat een figuratieve kaart die de goederen van Oosthove aanduidt. De hoeve vertoont een min of meer gesloten opstelling met het boerenhuis meer ten noorden, waar nu de paardenstallen liggen.

Aan de straat, bij de Wulfsdambeek, die oorspronkelijk aan de zuidkant van de hoeve lag, vindt men een kapel toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand.

Ten noordwesten van het erf, staat het witgeschilderd poortgebouw met korfboogpoort met opschrift "Oosthove 1778". Ten zuiden van de wal, vindt men de tabaksast uit 1921.

17. Den Haze

'Den Haze' is in de kern een 18de-eeuwse hoeve, reeds aangeduid op de Ferrariskaart eind de achttiende eeuw (1770-1778). Ze is ingrijpend verbouwd in de jaren 1920. De hoeve is

samengesteld uit bakstenen bestanddelen met pannen bedekte zadeldaken. Deze gebouwen zijn opgesteld rond een deels bekiezeld erf. Ten oosten vindt men het woonhuis dat gedateerd is met gevelsteen "1922". Ten westen, de schuur met datumsteen "1900" en een uilengat. Ten noorden en ten zuiden staan de 18de-eeuwse stalvleugels met vlechtingen in de zijgevels. De noordelijke stal is voorzien van een muurkapel uit zwarte baksteen met H. Hartbeeld.

18. Hoeve Pauwelyn (M)

Via het landboek uit 1724 weten we dat de erfgenamen Becquaert toen de bezitters waren, van welke we op heden hoeve Pauwelyn heten.

Via huwelijk, eind de 18e eeuw, kwam de hofstede bij de familie Ghesquiere uit Menen terecht. Voor wat betreft de pachters had de familie David in 1724 de hoeve in uitbating en via opvolging en huwelijk komt de familie Vanderstichele op deze hoeve vanaf 1780. Ten tijde van het opmaken van de Popp-kaart rond 1850 is de eigenaar ene Bruneel Pieter uit Rijsel die in 1873 de hoeve aan Ghekiere Fidelus verkoopt. Zoon Charles Ghekiere was gehuwd met Withouck Clementia, in de volksmond 'manse' genoemd. Charles stierf en daar zij kinderloos bleven komt de zuster van 'Manse', Emelie die gehuwd was met Pauwelyn Jules, de hoeve helpen uitbaten. Via testament komt de hofstee in handen van Emilie in 1923 die eveneens via testament de volle eigendom van de hoeve in 1956 bij de familie Pauwelyn doet belanden.

De zoon van Jules, Louis gehuwd met Vandewiele Maria, is de opvolger en daar Maria op jonge leeftijd komt te overlijden hertrouwd Louis met Anna Vandewiele, de zuster van Maria. Van de twaalf kinderen uit de twee huwelijken neemt de

jongste, genaamd Filiep Pauwelyn, de uitbating van de hoeve verder waar, dit vanaf 1974. Intussen is het zoon Tom gehuwd met Verhamme Linsey die de hoeve Pauwelyn verderzetten. Het kweken van varkens is op heden de voornaamste activiteit op de hoeve en de landerijen dienen vooral om het nodige voer voor deze dieren te telen. De hofstede werd meerdere malen uitgebreid met stallen en kweekboxen en ook werd er een nieuw woonhuis aan de zuidkant van het erf gebouwd.

19. De Meerlandhoeve (M)

Deze hofstee was eigendom van de familie Dorvilliers in 1724 ten tijde van het landboek. Daarna komt ze in handen van Dufort Petrus, de baljuw van Ledegem. Met als tussenstap de familie Danneel wordt de hoeve eigendom van de familie Goethals uit Kortrijk, dit rond 1850.

In 1870 wordt het geheel verbouwd en uitgebreid. Vanaf 1927 is Devlies Cyriel, gehuwd met Pottie Flavie, de nieuwe eigenaar en gebruiker van de Meerlandhoeve. De zoon Gerard Devlies gehuwd

in 1967 met Ghesquiere Agnes bouwt deze hoeve verder uit. Via de dochter uit het eerste huwelijk van Agnes, genaamd Vandenamee Liliane die huwt in 1974 met Antoon Frits, is de hoeve verder uitgebreid tot wat ze op heden is. Bij de overname door Antoon en Liliane in 1992 besloeg de totale oppervlakte 13 ha en kreeg het woonhuis een opfrisbeurt. In de loop der jaren werd er verder geïnvesteerd in boxen en stallen voor het houden van slachtvee. Op deze hoeve vinden we eveneens een winkel met artisanale producten.

20. Ter Coutere (M)

Historische hoeve "Ter Coutere", was de eerste vestigingsplaats van de Guldenbergabdij. Ze wordt voor het eerst vermeld in 1187 wanneer Filips van den Elzas het hof in leen geeft aan Margaretha van Guines, burggravin van Kortrijk. Zij schenkt in 1214 haar hofstede met bijhorende gronden weg met als doel er een Cisterciënzerinnenklooster op te richten. Rond 1241 verhuist de abdij naar Wevelgem maar de hoeve blijft in eigendom van de Guldenbergabdij. Het woonhuis met stallen en schuur was omgeven door een omwalling zoals aangeduid op een figuratieve kaart van 1624. De hoeve is aangeduid als "Ancienne abbaye de Wevelghem" op een kaart van 1689, is tevens weergegeven op de Ferrariskaart eind de 18de eeuw (1770-1778). Ze figureert als dubbel omwalde hoeve, bestaande uit een verlaten motte waar de oorspronkelijke kloostergebouwen stonden met een neerhof, weergegeven in de Atlas der Buurtwegen uit 1845. Het huidige uitzicht is bekomen na verbouwingen in 1718.

De westelijke erfoprit met poortgebouw draagt een gedateerde gevelsteen "1718", waarbij vlechtingen de zijgevels sieren. De aanpalende stalvleugel uit 1651, is gedateerd met een gevelsteen. Ten zuidwesten vindt men het woonhuis met vernieuwd parement doch met oudere kern. Zie de vlechtingen in de zijgevels en het muuranker in de vorm van een kromstaf

als verwijzing naar de voormalige Guldenbergabdij. Ten noorden staat de schuur, gedateerd met jaarakkers "1718". Deze werd deels vernield door een brand in de jaren 1970. Eveneens ten noorden staat er een twee-beukig wagenhuis. In de zuidgevel bevindt er zich een muurkapel met Christusbeeld.

21. De Mote (Vermeerselkes) (M)

De eerste vermelding van het pachthof 'De Mote' dateert van 1686 en deze was eigendom van de familie Ghesquiere. 'De Mote' maakte deel uit van de heerlijkheid 'Marca en Salines'. In het landboek van 1724, bijgewerkt in 1780, lezen we dat de familie Billiau eigenaar wordt. Later rond 1850 is deze hoeve in handen van Marie Cornillie en door erfenis komt ze bij Pepin Lowie terecht. En bij zijn overlijden gaat ze via zijn zus Amelia, die gehuwd was met De Geest Joseph, in handen van de familie De Geest. Via meerdere generaties De Geest is het De Geest Didier die de hoeve op heden bezit en ze ook bewoond.

Als pachters heeft de familie Vermeersch gedurende drie generaties de hoeve uitgebaat waarvan Gilbert gehuwd met Hoornaert Georgette de laatste waren. Naast het boeren dreef hij eveneens een handel in

steenkool, oorspronkelijk met paard en kar. Intussen is de hoeve volledig gerenoveerd door Didier De Geest en de voornaamste activiteit is het kweken van struiken en bomen. De site onderging een volledige 'make over' en de vijver is nog een restant van de vroegere omwalling.

22. Sint-Maartensplein

Eindpunt van de fietstocht na 21 mei en dit tot eind september 2022.

22. Hoeve Gykiere

Eindpunt van de fietstocht op de openingsdag nl. 21 mei 2022.

Op deze hoeve is er **een terras** ingericht waar u een **drankje en/of een heerlijke pannenkoek** kunt verkrijgen en waar de personen die voor 14 mei ingeschreven hebben, kunnen deelnemen aan de BBQ vanaf 17u.

[De geschiedenis van deze hoeve kan u bekijken op groot scherm op de zolder van de schuur.](#)

* Van de hofsteden aangeduid met [\(M\)](#) bestaat er een monografie die te verkrijgen is aan de kassa op het eindpunt van de fietstocht op hoeve Gykiere. Na de openingsdag zijn deze nog te bestellen per mail via info@moorsele975.be

Gelieve tijdens deze tocht de wegcode te volgen en de privacy van de bewoners van de hofsteden te respecteren.

Wibilinga vzw Moorsele-Wevelgem is niet verantwoordelijk voor gebeurlijke ongevallen.

